

12 Φεβρουαρίου 2023

Όπου προφέρεται το όνομα «Χριστός» και κηρύσσεται η πίστη του, από κει απομακρύνεται η ειδωλολατρία!

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

Άγιος Αθανάσιος ο Μέγας.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αγίου Αθανασίου Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας

Λόγος περί της ενανθρωπήσεως του Λόγου και της διά σώματος προς ημάς
επιφανείας αυτού

Απόδοση εις την νέα ελληνική

Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης (νυν Μητροπολίτης Δράμας)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=364542>

Εάν, λοιπόν, με το σημείο του σταυρού και την πίστη στο Χριστό καταργείται ο θάνατος, είναι φανερό -μάρτυρας η αλήθεια- ότι δεν είναι άλλος ο τροπαιούχος και νικητής του θανάτου παρά ο ίδιος ο Χριστός, ο οποίος και τον εξαφάνισε.

Κι αν προηγουμένως είχε δύναμη ο θάνατος και προκαλούσε το φόβο, τώρα όμως, μετά την ενανθρώπιση του Σωτήρα, το θάνατο και την ανάσταση του σώματός του, αυτός περιφρονείται· είναι φανερό ότι ο Χριστός που ανέβηκε στο σταυρό κατήργησε και νίκησε το θάνατο.

Όπως ακριβώς γίνεται με τον ήλιο που έρχεται μετά τη νύχτα και φωτίζει όλη την επιφάνεια της γης· δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι είναι ο ήλιος που άπλωσε το φως του παντού, διάλυσε το σκοτάδι και φώτισε τα πάντα.

Έτσι, μετά τη σωματική σωτήρια επιφάνεια του Λυτρωτή και το σταυρικό του θάνατο, περιφρονήθηκε και καταργήθηκε ο θάνατος· και μετά απ' αυτά είναι ξεκάθαρο ότι αυτός είναι ο Σωτήρας· αυτός που εμφανίστηκε με σώμα, εξαφάνισε το θάνατο και καθημερινά με τους μαθητές του στήνει τρόπαια νίκης σε βάρος του (του θανάτου).

Διότι, όταν δει κάποιος τους αδύναμους στη φύση τους ανθρώπους να τρέχουν προς το θάνατο και να μην τρέμουν τη φθορά που προκαλεί· όταν τους δει να μη δειλιάζουν στην έξοδο για την άλλη ζωή αλλά πρόθυμα να προκαλούν το θάνατο· όταν τους δει να μην υπολογίζουν τα βασανιστήρια αλλά να θεωρούν για χάρη του Χριστού προτιμότερο το θάνατο από την επίγεια ζωή· ή όταν κάποιος βλέπει άνδρες, γυναίκες και νέα παιδιά να ορμούν και να πηδούν μέσα στο θάνατο από αγάπη και ευλάβεια για το Χριστό· ποιος είναι τόσο ανόητος ή τόσο άπιστος ή τόσο λιγόμεναλος ώστε να μη καταλαβαίνει και να εννοεί ότι ο Χριστός, για τον οποίο θυσιάζονται οι άνθρωποι, αυτός δίνει στον καθένα την νίκη σε βάρος του θανάτου;

Ποιος δεν εννοεί ότι Αυτός κάνει το θάνατο να εξασθενεί μπροστά σε κάθε πιστό και καθένα που φέρει το σημείο του σταυρού; Διότι, αυτός που γνώριζε πριν την αγριότητα του φιδιού και το βλέπει τώρα να λιώνει από τα χτυπήματα, δεν αμφιβάλλει καθόλου ότι είναι νεκρό και τελείως εξουδετερωμένο· εκτός πια αν σάλεψε ο νους του και δεν έχει υγιείς τις αισθήσεις του σώματός του.

Το ίδιο, ποιος είναι που βλέπει τα παιδιά να παίζουν μ' ένα λιοντάρι και δεν καταλαβαίνει ότι ή είναι νεκρό ή έχασε όλη του τη δύναμη;

Όπως, λοιπόν, είναι δυνατόν να δούμε με τα μάτια ότι αυτά είναι αληθινά, έτσι κι όταν οι πιστοί χριστιανοί εμπαίζουν και περιφρονούν το θάνατο, κανείς πλέον να μην αμφιβάλλει καθόλου ή να μην πιστεύει ότι ο Χριστός κατήργησε το θάνατο και σταμάτησε την επίδραση της φθοράς του.

Όσα είπαμε προηγουμένως αποτελούν μεγάλη απόδειξη ότι ο θάνατος

καταργήθηκε και ο σταυρός του Κυρίου είναι το τρόπαιο της νίκης σε βάρος του. Σε όσους έχουν υγιή τα μάτια του νου τους, η πιο φανερή απόδειξη για την συντελεσθείσα ανάσταση του σώματος του από τον ίδιο τον Σωτήρα όλων και χορηγό της ζωής Χριστό, είναι τα ίδια τα γεγονότα και όχι τα λόγια.

Διότι, αν καταργήθηκε ο θάνατος, όπως το είπαμε, και με τη δύναμη του Κυρίου όλοι τον περιφρονούν, πολύ περισσότερο πρώτος που καταπάτησε και κατάργησε το θάνατο με το ίδιο του το σώμα είναι Αυτός ο ίδιος. Και αφού Αυτός νέκρωσε το θάνατο, τι έπρεπε να κάνει μετά παρά ν' αναστήσει το σώμα του και να το δείχνει ως τρόπαιο εναντίον του (του θανάτου); Ή, πώς θα φαινόταν ότι έχει καταργηθεί ο θάνατος, εάν δεν είχε αναστηθεί το σώμα του Κυρίου;

Αν όμως δεν είναι αρκετή για κάποιον αυτή η απόδειξη για την ανάσταση του Κυρίου, ας πιστέψει απ' αυτά που γίνονται μπροστά στα μάτια μας. Διότι, αν κάποιος γίνει νεκρός, δεν μπορεί να κάνει τίποτε· μέχρι το μνήμα φτάνει η ικανότητά του· πέραν αυτού παύει. Οι πράξεις και οι ενέργειες προς τους ανθρώπους είναι ιδιότητες μόνο των ζωντανών. Αυτός που θέλει, λοιπόν, ας προσέξει και ας κρίνει απ' όσα βλέπει, για να ομολογήσει την αλήθεια.

Όταν, λοιπόν, ο Σωτήρας κάνει στους ανθρώπους τόσα μεγάλα θαύματα και καθημερινά πείθει μυστικά να έλθουν στη δική του πίστη τόσους πολλούς από παντού, από την Ελλάδα και τις βαρβαρικές χώρες· και τους κάνει όλους να υπακούν στη διδασκαλία του. Επομένως, ακόμη θ' αμφιβάλλει κανείς εάν όντως αναστήθηκε ο Σωτήρας και ζει ο Χριστός, ή καλύτερα ότι Αυτός είναι η Ζωή;

Μήπως αποτελεί χαρακτηριστικό του νεκρού να επηρεάζει το νου των ανθρώπων, για ν' αρνούνται τη θρησκεία των πατέρων τους και ν' ασπάζονται τη διδασκαλία του Χριστού;

Ή, αν δεν ενεργεί, εφόσον είναι νεκρός, πώς αυτός σταματά τις ενέργειες εκείνων που ζουν και ενεργούν;

Πώς ενεργεί ώστε ο μοιχός να σταματά να μοιχεύει, ο φονιάς να μη φονεύει πλέον, ο άδικος να μην είναι πλεονέκτης και ο ασεβής να γίνεται ευσεβής;

Εάν δεν αναστήθηκε αλλά εξακολουθεί να είναι νεκρός, πώς γίνεται να διώχνει μακριά και να εξαφανίζει τους ψεύτικους θεούς και τους λατρευόμενους δαίμονες, που οι άπιστοι λένε ότι ζουν;

Διότι, όπου προφέρεται το όνομα «Χριστός» και κηρύσσεται η πίστη του, από κει απομακρύνεται κάθε μορφής ειδωλολατρία· φανερώνεται κάθε δαιμονική απάτη. Ο διάβολος ούτε το όνομά του δεν αντέχει· και μόνο να τ' ακούσει φεύγει μακριά.

Αυτά, λοιπόν, δεν είναι έργα ενός νεκρού, αλλά ενός ζωντανού, και μάλιστα έργα του Θεού.

Εξάλλου, θ' αποτελούσε γελοιότητα, οι δαίμονες που φυγαδεύονται και τα είδωλα που καταργούνται, να λέμε ότι ζουν· και αντίθετα, να λέμε ότι είναι νεκρός αυτός που τα διώχνει και με τη δύναμή του δεν τ' αφήνει να παρουσιάζονται· να λέμε ότι είναι νεκρός αυτός που όλοι ομολογούν ότι είναι ο Υιός του Θεού.

Συνέχεια εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=365422>

Από την ιστοσελίδα:

http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/paterikon/a8anasios_megas_logos_peri_enan8rwphse

<https://bit.ly/3YrNOdx>